

мога да го намѣри. Най-послѣ взе дългѣтъ прѣтъ и опитваше дълбокия вирѣ да не се е удавилѣ. Дойдоха и рибаритѣ на помощъ, но всичко бѣ напраздно.

Надвечеръ сестричето тича босо къмъ рѣката и отъ далечъ вика: — Намѣрихме го, намѣрихме!

— Къдѣ? пита замаяна майката.

— Въ пачника, мѣти яйца. Викахъ му да стане, а той не мърда, защото щѣлъ да си излупи самъ гъсенца. Онѣзи порасли, та не ги харесва вече.

Майката наведе глава зачудено и се опѣти къмъ къщи. И наистина го намѣри на полога да топли съ голѣмо внимание нѣколко гъси яйца.

Още отъ далечъ се хвана за глава и извика:

— Ахъ „любознателно“ дѣте, мое съкровище, ти ще станешъ великъ човѣкъ! и го цѣлуна по бѣлото чело.

И наистина Тома Едисонъ днесъ е великъ човѣкъ.

